

10

רונות

דבות המחשבות והשאלות שהטדירות, ואין מענה להן. בלילה השני נרדמה בשהיא מתוחה ודאומה, מתעוררה מחלום ושנתה נדרה עליה.

(סיכום)

אגים ולמו. יצחק, שנודד היה מאוֹד-מגידים אחד
שמו, מתנודד היה בבתי-סידים ידיו, גם את
שם עבודתו הוליו, נחגל לתבדה חדשה. ערב
בשבו הביתה, נודע לו משוחסו לרדה כי נעה
רדה שלא זמחח עצמח המחנה לו שעה ארוכה.

בשבת לילה מאדורה ממנישה עם רחל, ירדחו באו-
חו סדק-זמן. גמזו וזיה ריגול על מני המדרגות
הוליוודיות הרבות ואת ראה אותה, את רוגיה, חמ-
היחגלה לו בכניסה לדירה. גערה בגמזו-קומה, לבושה
לפני העצקה האדומה של חאפונה לבנות הטשטש-
עצרה, שחשם יאכים גאון מציה אל הצטנינו ביום-
שחתי, משוחות גאון בארזים-בהרי.

כחן אותה בתחם, מכף דגל ועד ראש. גבר על צדו ולא איבד עשונותיו. לחץ ידה, נקטת קלילות המצויה ללחות חורף לביתא, הכסמית, הנקטת ורעה ול בחסו כרד עלמם בגבר. בדרך שותותה הכסמית, גוד למחן דידתא דברים דביים הוחלמו בינים. ושיטתו לו זרדאח אותה באחד הימים מפבייח ורולשת גר גילתה מקום מגוריו. מחור שותתה גר ורולשת אליו, ורזת להחציתו. הבשיתה לא להסדירו יותר ורזתה שלא ינחם עצמו מנחתו לחצותיו. יצחק יצחק חבן חשם אתר כסם ואחד ליל גרד יתור יתור.

אכזר רחוק. בפתיחת הוועה התאמרונית טאנר
ונוני, ארן קמפוס אלא נן כשרדו. הווע
היה שידור כל מן המשקל המפורסם בהתאם, על
השנה החדשה, על אוויר ועל טיב התמסר "ה
שנה שחציה לזמנות "יובימז" תלחת את מו
הביתר הרדודה התמסר, ארן מילתו ש מוהאי
ההתאב ערין כסנונו בודדו על הקסר מוהאי
אחיתולל כדורו ובעצמו. ארן ליתעם
לחיותו שן מוחו קיבנו סרטינוני שן ארן
נאותו לשקיתני תלחתו משתק שעתו. ארן
התחילתם בן בלית התחבכותו שישתל שח
אחיתולל - טכניקו כותב והשכחתי מוהאי
הן ארן אלמנת תיאורו, וקשה ער מאור לשכנע
גורל.

מפקד התאחדות ה"ח"א, אר"י, בנכיון ללא
היה להפחית רוח-חיים בעל של רמות. ועומתה
של קרד, לא הניקט כמל שור, בשור עומתה
מפקד התאחדות ה"ח"א, אר"י, בנכיון ללא
היה להפחית רוח-חיים בעל של רמות. ועומתה
של קרד, לא הניקט כמל שור, בשור עומתה
מפקד התאחדות ה"ח"א, אר"י, בנכיון ללא
היה להפחית רוח-חיים בעל של רמות. ועומתה
של קרד, לא הניקט כמל שור, בשור עומתה

[illegible]

בין מגשים עמוסי סגרויצי'ם, ארגוי בקבוקים ונברשות
שתלעות טן ותקרו, מהלבים מוקיונים חוגגים ועצובי-
בט, כאשר על מניהם גסוך שממין, צער או טמטום-
חשים.

בין תרשימות הצדדיות המופיעות בתחונה הצטיינה לופרין, במסגד ודורה ים, שחפנית וחיקה זו, נראית על הבטה, לדאבון חלב, לעתים רחוקות למדי, ששכילה נלגם רמות אומינית של וקנה רבנית, ועדי רבנית, המעוררת לחיים בל-אימת שהיא מדיחה איות טעל באות.

[illegible]

אֶפְיָי אֵין זֶה הַמַּחֲוֹת הַטּוֹב בְּיוֹתֵד שֶׁל יוֹסֵף בְּרִי־יוֹסֵף,
י אֵין הוּא יוֹרֵד טַמְטָחוֹת אַחֲרָיִם, וְדִים, שְׁמַרְבִּים לַהֲעֵ-
ת עַל בַּמּוֹנֵנִי, — יֵשׁ בּוֹ בְּרִי לַהֲצַבִּיעַ עַל קוֹ בִּיקְדוּחִי,
יִפְיִי לַחֲבֵדָה הַיִּשְׂרָאֵלִית.

הצורך לאפיין את עולמן המתחלף של שתי האת-
למות, נגרדת משני חלקיהם שירותיות של המכה,
השני האחר נדון בלוקוס הכבד של אריגי, בעד
שש של ימנו, ואילו העד שכוננו בעד אחרת
אך, המתגוררת בבית המסמאר של בנה בישור
כאמור, מרובד באי בשתי איתות מוקדנות, מבני
אחת של דרכה, לצאצא משני עניין טעם וטעם
האחת, אריגי, לצאצא באחת מאחת לומר
בדימוי, של ארזי הכרזה הטובה קותח אותו
אילו האחת לשירות המאקופה, ששליטתה
נכתה הפיזית והנפשית, ששליטתה לשטור על
שכנינו ניכר כיסודי כדברית ושינוי.

חננאל תראשי של המחזה הוא היקנה, אך מנסה לטפל בקורמלוס הנסימנלי בשלל בעיות בעונה אחת – הברירות, חוסר קומפונטיקה של שיעור, אהבה אכזבה, ועוד. התוצאה של הערבוב הזה היא תבשיל חסר טעם חסר הצדקה. וצר קונחנתן היקנה ורבת-טיווין כפחית לנצח מרדוך! אהרע של הכמה. מיימית מרדוך לנצח ורבת-טיווין!

*
**

“תתועגת” — מאת יוסף בד-יוסף ;
“הבימת” — תאולס תגדול ;
זחצגת — תום לוי ;
תמאודת — אלי סיני.

שחלמנו וזעלנו והזיאתרנו חזימאי את המנהו
 וסופו ברייוסו "אניסני קשים", שבת להחללה
 בקרבת תציבור הרבה וזו מצד תביקרות, וזו
 אנאמרי, מנבזה וזלזלת ומרמזת, וזו בשל
 בבתוה ודחשי, המנהלה עתה על קרשי "הכי"
 בפי ברייוסו "מיו קומדיה" — מגולל המחזא
 שיתר של דרמיות אנשי, כאלו חסיפול
 ויטוסים אינו אחיר, אינו וועדמי אינו

[illegible]

ו ש ל ו ם

שנת שלום ואחווה

[illegible]

10